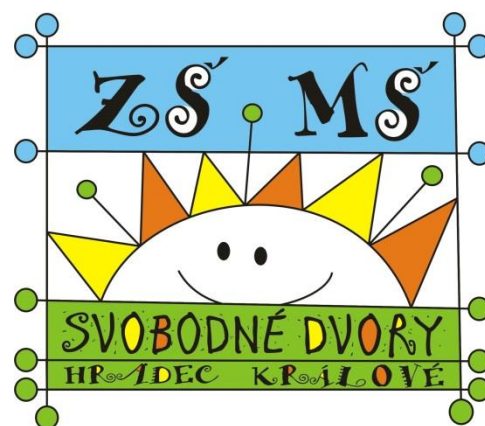

koro**HROM**

*Časopis pro žáky a nežáky
Základní školy ve
Svobodných Dvorech*

Číslo 09/2020

Milé čtenářky, milí čtenáři,

když jsme vám v závěru osmého čísla Hromu přáli pohodové a bezpečné jarní prázdniny, netušili jsme, že se budeme muset odmlčet a prožijeme tak zvláštní období. Pro mnohé z nás to nebylo jednoduché. Všichni jsme se museli přizpůsobit novým podmínkám, uvědomit si určité skutečnosti a neztratit naději, že se budeme moci vrátit do běžných dnů. Naději, že se vrátíme do školy, do práce, za spolužáky, kamarády, ke svým koníčkům...

V tomto čísle pravidelné rubriky nenajdete, toto číslo je originální. Nabídne vám odpovědi našich učitelů, střípky z deníků našich spolužáček, střípky ze vzdálené výuky a závěrečné slovo našich devátáků. Doufáme, že se spolu s námi i zasmějete, protože smích nás nesmí opouštět ani v těch nejtěžších okamžicích.

Poohlédněte se spolu s námi. Věříme, že se vám toto vydání bude líbit a přejeme příjemné čtení.

Vaše redakce

Anketa

Některým našim učitelům jsme položili tyto anketní otázky:

1. Co mi dalo uzavření školy?
2. Co mi vzalo uzavření školy?

Pavel Balda:

1. Ujistění, že nastoupená cesta k elektronizaci školství je správná a nevyhnutelná. Důkaz, že každý vyučující je schopen a ochoten se v krizové situaci přizpůsobit novým podmínkám a přistoupit na nevyhnutelný model výuky. Potěšení z toho, že rodiče i žáci s námi plně spolupracují, akceptují nové postupy a pomáhají nám upravovat nastavené metody.
2. Osobní kontakt s žáky, rodiči a spolupracovníky.

Kristýna Prusková

1. Naučila jsem se lépe pracovat s Edupage.
2. Osobní komunikaci a práci s žáky a kolegy.

Hana Dvořáková

1. Zdokonalení v informačních technologiích, vedení videokonferencí.
2. Přímý kontakt s dětmi a kolegy.

Střípky z deníků našich žáků

V prvním týdnu karantény jsem oslovila některé naše žákyně, aby si psaly deník. Lucka s Bárou si zapisovaly po sobě jdoucí dny, Áďa s Nikčou napsaly svůj pohled na karanténu. Holky psaly poutivě a textu je hodně, proto jsem si dovolila udělat malý výběr. *Zdena Nováková*

Adéla Voců

Covid - 19

Chodit do školy není žádná zábava, ale v tuto chvíli bych šla do školy docela ráda. Po jarních prázdninách, které byly první týden v březnu, jsme si školy moc neužili. Ve škole jsme byli jenom 2 dny a pak byl vládou vyhlášen nouzový stav v souvislosti s nákazou COVID - 19. Vir, který se šířil z Číny do Evropy, změnil život na většině zemí. Ulice měst se vylidnily, neboť byl zákaz vycházení, hranice se uzavřely, letadla přestala létat, školy a školky se uzavřely. Většina dospělých začala pracovat z domova. Otevřené zůstaly pouze nemocnice, lékárny a obchody s potravinami. A tak jsme i my od 11. 3. 2020 zůstali doma.

Nejprve to vypadalo, že budeme doma do konce března. Další prázdniny, a tentokrát delší než týden. Super! Úplná pohoda to ale nebyla. Ze školy nám začaly chodit úkoly, testy, prezentace, nastoupila tzv. distanční výuka. V některých hodinách začala později i výuka přes Meet. Nouzový stav pokračoval i v dubnu a v květnu, ukončen byl až k 17. 5. 2020.

Od 11. 5. 2020 nastoupili do školy deváťáci, aby se připravili na přijímačky. Od 25. 5. 2020 se vrátili do škol žáci 1. stupně. Žáci 2. stupně už v letošním školním roce do školy zřejmě nenastoupí. Co se dá dělat. Uvidíme se tedy nejspíš až v září 2020. Těšíme se!

Lucie Železná

14. 3. sobota

Dneska jsem si dala pohov od školy, už zbývá pouze fyzika, tu dodělám zítra.

Z celkové situace mám strach, jak se to bude dál vyvíjet? V ČR už je přes 100 nakažených a o jarních prázdninách hlásili pouze pět. Lidé panikaří, vykupují obchody, ale k čemu jim to bude? Ted' všechno vykoupí a až bude opravdová krize, nebude v obchodech nic a všeho bude nedostatek.

Také uzavřeli obchody kromě lékáren, drogérií a potravin. Všechno je zavřené bazény, muzea, divadla...

Táta nás po obědě vzal do lesa Holá, společně s námi jela moje mladší sestřenice Nikča. Všimla jsem si jedné věci, když lidé nemůžou do města, jdou do přírody. U lesa Svíb stálo zhruba 10 aut! A když jsme tam byli před Vánoci, nebyl tam nikdo, jenom my. Hodinu tělocviku nám nahradily popadané kmeny, zkoušeli jsme na nich naši rovnováhu či skok z jednoho na druhý, udržet se a nespadnout. Kupodivu se mi vedlo ze všech nejlíp, no jo léta v Sokole se nezaprou, ani cvičení na kladině. Dokonce se mi podařilo taťku třikrát shodit a to obyčejným rozhoupáním kmene.

Zbytek večera jsme strávila jak jinak než čtením knížek.

11. 5. pondělí

Dneska jsem byla po dlouhé době v ZUŠ, bylo příjemné vidět ostatní holky a pokecat. Paní učitelka se nás vyptávala na nejrůznější informace a domlouvala se s námi, jak budeme dál komunikovat. Mezitím jsem pracovala na absolventské práci, čas se krátí, termín výstavy je už 9. června. S Kačkou jsme se shodly, že nám karanténa ohledně práce vyhovovala. I když většinu práce jsem udělala hodinu před odjezdem do ZUŠ. Kačka se zaradovala, protože alespoň nebyla sama, též to dodělávala na poslední chvíli. No Danko se s „obrovskou“ radostí pustila do nedokončeného modelu hospicu z lepenky, tohle byl jediný moment, kdy jsem se radovala z toho, že jsem absolventka (ten hospic už nemůžu ani vidět). Dále se jistě ptáte, jaké má karanténa následky na mou rodinu.

Z mého pečlivého pozorování uvádím konečný výsledek. Táta se z nudy kouká i na Večerníčka, mamka z nedostatku knížek (Těch deset, co si půjčila těsně před karanténou, přečetla ani ne za měsíc.) prošmejdila mou knihovničku. Prosím pěkně, to je z mého pohledu trestný čin!!! Já jí taky nelezu do knihovničky.

Inu začala číst i Harryho Pottera. To, co jsme přečetli s bratrancem za půl roku, zhlitla mamka za týden, všechny první tři díly!!!

A jaké jsou mé následky?

Moc toho na sobě nepozoruji, v úkolech jsem velice zlenivěla a někdy je dovypracovávám těsně před začátkem online výuky I nám ji zavedli, bráchovi ne. S bratrancem sdílíme stejný názor.... NENÍ TO FÉR. S bratrancem si často voláme a hrajeme Minecraft,

No a dál....zkrátka mi chybí naše bývalá kočka.

9. 6. úterý

Dnes se konala absolventská výstava. Ještě před tím jsem s mamkou pekla piškot s krémem a jahodami a připravila obložené chlebičky. Toto občerstvení pak putovalo na vernisáž do ZUŠ. Táta mě tam odvezl dřív, musela jsme ještě něco málo na absolventské práci dodělat. No výstava mne velice zklamala, práce byly sice rozmanitější než minulý rok a potkala jsem tam bývalého spolužáka, ale nemohla přijít veřejnost. Nebudu lhát, mrzelo mě to. Chodím sem devět let, a když mám slavnostně ukončit první stupeň, tak u toho rodiče nemohou být.

Nejvíce mne potěšila knížka, kterou jsem dostala od paní učitelky Hypiusové. Jedná se o knížku jménem Stručný příběh moderního umění. Stručný je ovšem trochu netrefné, když se podíváte na obsah....

Dnes také jdou do školy zbytky druhého stupně, též se včera psaly přijímačky a maturity. Bratránek bohužel do školy musel, chodí na sportovní školu v Jeseníku. Já do školy nejdu, není totiž možné zajistit veškerá opatření k tomu, abychom se mohli vrátit. No minulý týden u nás strávil bratranec. V úterý šli do Flyzone, kam jsem s nimi z jistých důvodů nemohla, a v sobotu nás táta vzal na nevydařený výlet. Dělali jsme strašné blbosti, ať už hraní Minecraftu, práci na naší společné kartonové televizi či vymýšlení pomsty mamince. Vystřelila si z nás a my jí na to skočili.

První plán byl následovný, pomalovat dlaždice našeho chodníku křídami. Nepovedlo se, mamka nás místo vzteku chválila, k tomu ten večer přelo. Druhý plán byl tento, mamka pravidelně odebírá časopis Týden, který vlastní Jaromír Soukup, udělali jsme proto ve wordu poukázku na doplňky stravy ze Soukupshop, jakožto odměnu za pravidelné odebírání časopisu. I to mamka prokoukla a zase nás místo toho pochválila!!! Těch zážitků z minulého týdne je více, ale to bych psala ještě hodně dlouho...

Bára Víšková

úterý 24. března

Dnes ráno jsem se vzbudila s pocitem osamění, protože jsem už dlouho neviděla svoje spolužáky a kamarády. Tak jsem radši otevřela svoji knihu a začetla se do příběhu. Z příběhu mě vytrhla realita, že musím napsat hromadu úkolů. Když jsem konečně dodělala tu haldu úkolů, tak jsem se šla podívat na dva filmy. Pak jsem povlékla sestře postel, uklidila svůj pokoj a šla spát.

neděle 5. dubna

Ranní slunce hezky hřálo, ale když zafoukal vítr, tak byla zima a já byla ráda, že se meteorologům splnila předpověď. Když jsem vylezla z vyhráté postele, tak jsem si řekla, že bych dneska chtěla jít sama na procházku, ale nevyšlo mi to, protože když jsem se rodičů po snídani ptala, tak mi řekli, že s sebou vezmu sestru. Tak jsme vyrazily, ale nezapomněly jsme stejně jako včera na roušky, které nám ušila a poslala teta s babičkou. Když jsme dorazily k rybníku, tak jsem zatelefonovala kamarádce a povídaly jsme si asi dvacet minut. Potom jsme se otočily a šly domů. Hned, jak jsme přišly, dostaly jsme oběd a já jsem se až do večere šla koukat na televizi. Po večeri jsem si šla uklidit pokoj a šla spát.

sobota 25. dubna

Konečně víkend! Sice se mi moc vstávat nechce, ale to nevadí, můžu si vstát, kdy chci. Po snídani si jdu číst, když vidím, že mi volá kamarádka a v telefonátu mi vysvětlí, že se nudí a že by si chtěla číst, ale doma nemá žádnou pořádnou knihu. Já jí samozřejmě neodporovala, a tak jsme se domluvily, v kolik si knihy vyzvedne. Po obědě jsme společně se sestrou upekly moc dobré muffiny. Část odpoledne jsem strávila u X-boxu.

čtvrtek 30. dubna

Čtvrtek sice nemám moc v oblíbenosti, ale tenhle je jiný a svým způsobem výjimečný, zastupuje pátek, a tudíž poslední pracovní den. Vstala jsem, rychle jsem šla zapnout počítač a čekala, až učitelka pošle odkaz na Meet. Asi po hodině strávené u počítače s vidinou té šťastné minuty, kdy tento hovor skončí, jsem se šla konečně nasnídat. Po snídani jsem šla udělat úkoly. Když jsem je dodělala, šla jsem se naobědvat. Po obědě jsem se koukala na televizi. V tom na mě přišla chuť na palačinky, a tak jsem je šla připravit. Po dlouhém a úmorném smažení palačinek jsem je konečně mohla sníst! Po dalším dlouhém, ale chutném zážitku s palačinkami jsem se dívala na televizi a šla spát.

středa 6. května

Dneska ráno jsem vstala pět minut před tím, než mi začala online hodina, takže jsem se sotva stihla převléknout. Po půl hodině věnované matematice, jsem se šla najíst, a potom dělat úkoly. Když přišel čas oběda, byla jsem už pěkně hladová. Po obědě jsem už měla všechny úkoly hotové, a tak jsem se rozhodla zavolat kamarádce, která mi řekla, že teď vstala a že dělá úkoly, ale to nevadí, my si můžeme povídat i tak. Po asi dvou hodinách mi řekla, že už musí jít, tak jsme se rozloučily a já se šla koukat na seriál, a potom jsem hrála na počítači. Po večeri jsem se dívala na televizi a pak šla spát.

Nikola Klímová

Online škola

Každého z nás zasáhla těžká doba a každý ji prožíváme jinak. My žáci jsme školu nahradili online výukou, která mně samotné vyhovovala, i když mi chyběli kamarádi a škola také. Karanténa byla moc dlouhá. Myslím, že všechny potěšilo, že můžeme jít ven na čerstvý vzduch.

Výuka většinou probíhala dle rozvrhu, přidány byly i videohodiny z matiky, češtiny a angličtiny. Místo tělesné výchovy jsme dostali dobrovolné výzvy, ve výtvarné výchově jsme mohli vyrábět motýly a kreslit různé obrázky.

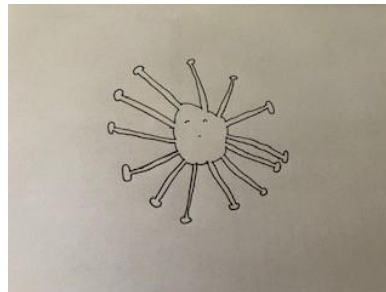
Během karantény jsme měla šanci přečíst spoustu knih a doufám, že toho využili i ostatní. Mně to celé do jisté míry vyhovovalo, ale už bych se do školy určitě vrátila.

Střípky ze vzdálené výuky

V rámci zadaného úkolu „Staň se básníkem“ vznikly v 6. A zajímavé texty. Někteří doplnili báseň obrázkem.

Covid to je potvora,
važ si svého doktora.
Z Číny přišel až k nám,
hrůzu z něho mám.
V karanténě sice nuda,
Ale ve škole je pruda.
A tak nosím svojí roušku,
pomůžu tím aspoň trošku.

Vojtěch Balcar

Učebnice má nejvíce,
informací na místě.
V sobě má cvičení,
na nudné učení.
V přední části mluvnici,
v zadní zase zadnici.
Měla by jíst trochu míň,
aby zhubla trochu víc.

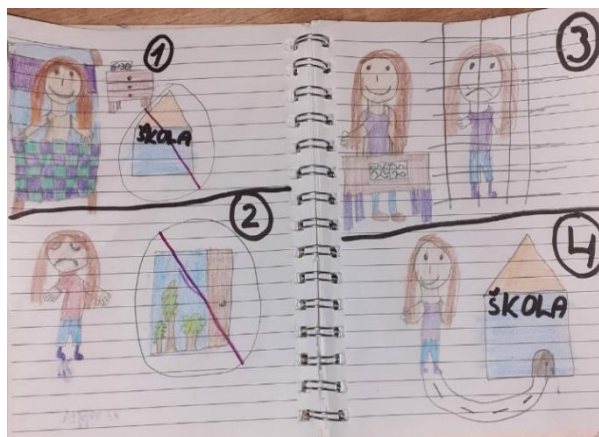
Michaela Málková

Sedím na židli, sedím,
jen tak z okna hledím.
Z okna je tak krásný výhled,
zaujalo to můj pohled.
Obléknu se, půjdu ven,
dneska je moc krásný den.
Půjdu směrem do lesa,
tam nálada neklesá.

Ondřej Malý

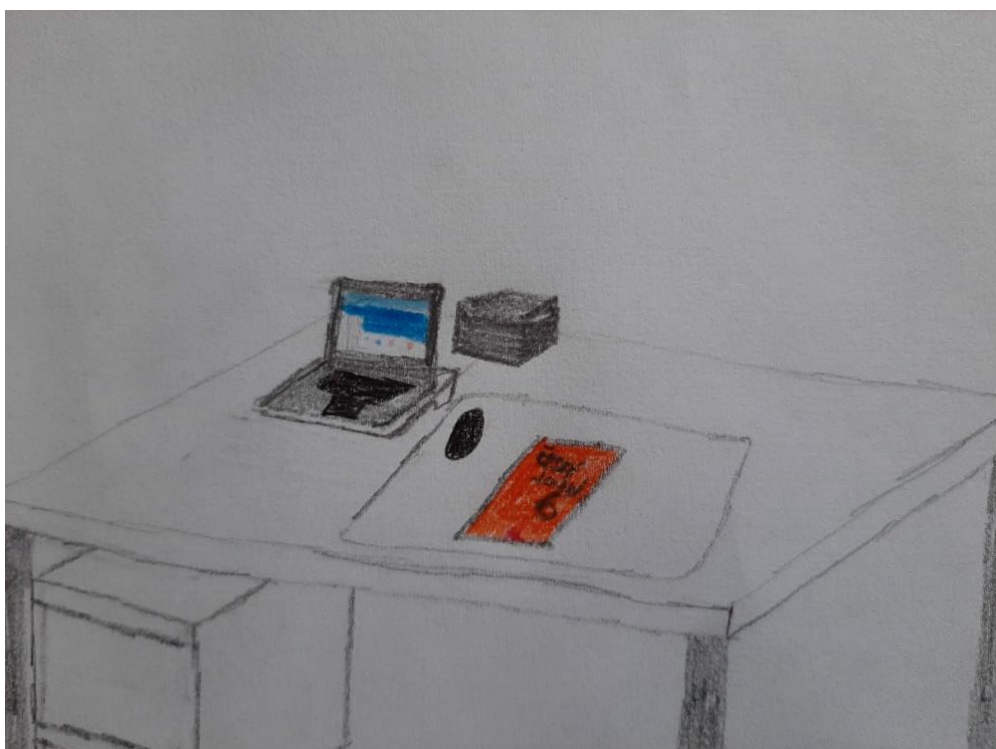
Jednoho dne jsem se probudila,
a škola nebyla.
Byla jsem smutná.
Karanténa začala,
strašně jsem se nudila,
jenom jsem se učila,
Cítila jsem se jako ve vězení,
Když škola není.

Viktorie Rafaelová

Štěpán Zikl

Dva měsíce sedím doma,
leč neklesám na duchu.
Každé ráno otvírám si školu ve svém nootebooku.
Připojím se k internetu,
ťukám, ťukám na Edu.
Kouknu, co nám naložili,
snad to všechno dovedu.
Dopoledne sám se učím češtinu a matiku, odpoledne přírodopis, zeměpis i fyziku.
Kdy už tomu bude konec,
já chci zpátky do školy,
těším se na učitele, kámoše i úkoly.

Osmáci a devátáci se ve svých úvahách zamýšleli nad tím, co je nouzový stav a také na tím, co jim dává a bere vzdálená výuka.

Nela Balcarová

Když se zamyslím nad tím, jaká je pro mě vzdálená výuka, nacházím výhody i nevýhody. Co mi vzdálená výuka bere? Bere mi možnost trávit čas se spolužáky. Nemám tak důkladnou výuku, jako mám ve škole. Učení mě tolik nebaví a také se učím déle.

Co mi vzdálená výuka dává? Dává mi více času na učení a můžu vstávat později. Trávím více času venku, každý den ráno i večer chodím se psem na procházku. Někdy si jdu s tatškou zaběhat, nebo se projet na kole. Také jsem se začala učit na ukulele a někdy si přečtu knížku. Snažím se každý den hrát volejbal, abych ho nezapomněla. Velmi často a ráda skáču na trampolíně.

Vzdálená výuka mi moc nevadí, ale spíš bych se už chtěla vidět se spolužáky, kamarády a příbuznými.

Aneta Balounová

Co mi dala vzdálená výuka?

Je to pro mě úplně něco nového a neznámého. Postupem času jsem si zvykla a našla pozitiva i negativa. Ze začátku jsem řešila technické problémy. Některé věci nešly otevřít. Nevzdala jsem to a hledala informace. Vzdálená výuka mě naučila najít různá řešení a umět si poradit, i když nemám to správné vybavení. Také mě naučila rozvrhnout si čas, více pracovat samostatně, a když nevím, pokusit se pomoci různých knížek, sešitů a videí zadání úkolů splnit.

Zároveň mi chybí přátelé a jejich názory. To jsou pro mě negativa vzdálené výuky.

Položila jsem si otázku: „Chtěla bych se takhle učit pořád?“ Odpověď zatím neznám, ale spíš asi NE.

Lukáš Bulena

Co mi dává a bere vzdálená výuka?

Mám pocit, že mi může zkazit vztahy, ať už se spolužáky nebo s učiteli. Osobní kontakt video nenahradí.

Vzdálená výuka mi dává více času na mé koníčky. Také mi dává více času s rodinou. Naopak mi to ale nedává jistotu, že když práci pokážím, tak mě učitel opraví jako ve škole a kvůli tomu můžu častěji chybět.

Díky výuce na dálku mi začalo docházet, že nejde vše řešit pouze přes sociální sítě nebo přes internet. Myslím, že nám to může prospět jako nová zkušenost.

Tereza Bydžovská

Vzdálená výuka

Před měsícem jsem si pod pojmem vzdálená výuka neuměla nic představit. V té době jsem si nemyslela, že se mě něco takového bude někdy týkat. Po měsíci vzdálené výuky jsem si musela zvyknout na jiný způsob učení.

Začátky nebyly jednoduché. Na co jsem si lehce zvykla, bylo to, že nemusím brzy vstávat. Jak si učivo ve dne rozvrhnu, záleží jenom na mně. Další výhodou je, že mám více volného času. Vzdálená výuka mě nutí k větší samostatnosti. Nějaké učivo je pro mě složitější než běžně ve škole, protože mi to nemohou učitelé vysvětlit, což mi chybí.

Došla jsem k tomu, že mi vzdálená výuka až tak nevadí, ale s něčím mi musí pomáhat rodiče. Závěrem ale musím říct, že bych se takhle pořád učit nechtěla, chybí mi kontakt se spolužáky.

Vojtěch Sehnoutek

Nouzový stav. Co si pod tím představit? Je to snad stejné jako scénáře různých apokalyptických filmů, které vidáme v televizi? Liduprázdné ulice, na dálnici stojící opuštěná auta, vymlácené vitríny a jediný pohyb, je pohyb lístků unášených větrem.

Nebo jsou to jen určitá omezení lidských práv a svobod? Ve své podstatě tomu tak je. Jsou zavřené hranice. Pohyb na veřejných prostorech je omezený jen na skupinky po dvou lidech. Povinná je i asijská móda. Myslím tím nošení roušek přes nos a ústa. Ještě nedávno se divně koukalo na toho, kdo roušku měl. Dnes se kouká divně na toho, kdo roušku nemá. V případě obchodů - jsou otevřené jen potraviny, drogerie a lékárny, a to ještě s omezením otevírací doby. Senioři, kteří patří do tzv. ohrožené skupiny, mají možnost nakoupit si v dopoledních hodinách, kdy jsou obchody k dispozici pouze jim. Je to tak dobře? Já si myslím, že rozhodně ano.

Zřejmě jsou všechna ta opatření dobrá, to ukáže čas. Nejenom proto, že nemusím chodit do školy. Úkoly musím plnit i tak. Je to dobře hlavně proto, aby se nákaza nešířila dál. Jsou mezi námi totiž nezodpovědní jedinci, kteří vir, kvůli kterému celé toto opatření vzniklo, šíří dál. Je smutné, že někteří i vědomě. Podle mého názoru to velice pomůže těmto lidem zamezit jejich nezodpovědnému jednání. Věřím, že je tento stav pouze dočasný a brzy se vše vrátí do normálního chodu. Mám totiž pocit, že toto dlouhodobé opatření může mít neblahý dopad na psychiku nás všech.

Michal Skaunic

Nouzový stav je stav, kterým vláda omezila práva občanů. Zamysleme se nyní nad touto situací. Vyhlášení nouzového stavu přináší nejen negativa v podobě omezení volného pohybu osob, ale také vnímám pozitivita, kterými bych se chtěl zabývat.

Pro mne, žáka 9. třídy základní školy, vyplývají z uzavření školy skutečnosti jako např., že nemusím vstávat, ale chtěl bych popsat podstatnější skutečnosti, které se mi líbí. Neměli jsme s rodinou na sebe moc času, nyní jsme více spolu, můžeme se sami sobě věnovat, pomáhat si, být více přírodě či na zahradě. Také si myslím, že dříve lidé tolik neprojevovali úctu ke starším lidem, je potřeba je chránit a pomáhat babičkám a dědečkům, protože jednou i my budeme staří a také někdy uvítáme pomoc a vlídné slovo druhých.

Dále se mi líbí, že se v České republice zvedla velká vlna solidarity. Lidé šijí roušky, technické univerzity a další pracoviště vyrábějí masky a ochranné pomůcky pro zdravotníky. Na sociálních sítích vznikly skupiny, které nabízejí pomoc s nákupem seniorům, pomáhají s dopravou k lékaři apod.

Z pohledu planety Země vnímám, že karanténa vyhlášená téměř pro celý svět přináší pozitivita v podobě snížení míry znečištění ovzduší, protože nejedí tolik aut a většina lidí pracuje z domova. Letecká doprava téměř stojí, podle snímků NASA je vidět klesající míra oxidu uhličitého v atmosféře. V Benátkách jsou vidět ryby v kanálech, čistí se voda a příroda se nadechuje.

Věřím, že tato závažná situace přispěje do budoucna k tomu, že si lidé budou všeho víc vážit. My děti půjdeme rády do školy mezi své kamarády a myslím, že i více oceníme práci učitelů, protože jsme nyní spolu s rodiči sami sobě učiteli a není to jednoduché. Lidé si budou více vážit práce všech zdravotníků, hasičů, policistů a dopravců. Uvědomíme si, že život není zadarmo a čistá příroda není samozřejmost.

Jakub Pešek

Dnes mám za úkol napsat úvahu o nouzovém stavu. Tento stav byl vyhlášen 12. března 2020 a uvádí mnoho nutných omezení na občany České republiky.

Mamka řekla, že každá generace si prochází nějakou krizí a pro nás je to právě tato epidemie. Naše vláda se svižně pustila do opatření proti šíření viru. Co by se stalo, kdyby naše vláda nezasahovala? Většina obyvatel by si nejspíš nemocí prošla bez velkých komplikací, hlavní potíží by měli starší lidé, jelikož jsou k nemoci mnohem více náchylní. Problémem je také nakažlivost. I když bude mít člověk lehčí průběh, tak pořád nemůže pracovat a jeho pobytem v práci během inkubační doby nejspíš nakazí mnoho dalších. Obecně platí, že čím dříve tato opatření přijmeme, tím jednodušší je pro nás vir zastavit.

Opatření, které se mě nejvíce dotklo, je zavření škol. Některým vyhovuje více výuka v lavicích a jiným se zase líbí vlastní časový rozvrh. I když někdy postrádám přímé vysvětlení, tak patřím do druhé skupiny. Pozdní vstávání a hraní na PC až do nerozumných hodin mi velmi vyhovuje.

Položme si otázku: „Co by se stalo, kdybychom se takto učili napořád?“ Hlavní potíž, se kterou se potýkám doma, je prokrastinace. Fráze jako: „Ještě jedno video!“ A „Udělám to až po obědě.“ mám v hlavě opravdu často. Problém vidím i v testování a psaní písemek, dělalo by se dost složitě, jelikož každý má přístup k internetu a nic mu nebrání ve vyhledání správných odpovědí.

Rychlá opatření jsou dle mě důležitou věcí a myslím, že to byl dobrý nápad. Vzdělání je také velmi důležité, protože je těžké bojovat proti neznámé hrozbě.

Během vzdálené výuky se žáci mohli účastnit různých výzev. Důkazem, že jsou mezi námi velmi tvořiví spolužáci, jsou tyto fotografie.

1. Soutěž o nejlepší roušku

2. Motýl

3. Veselý velikonoční kolíček

4. Kraslice

70. výročí osvobození

Koroúsměvy aneb smích forever

Bez humoru to nejde!

Každý své roušky strůjcem.

Co na roušce, to na jazyku.

Kolik roušek máš, tolikrát jsi člověkem!

Tak dlouho se chodí s rouškou, až se tkanička utrhne.

Kde se rouška vaří, tam se dobře daří.

Domácí výuka - den dvanáctý...

V Brně kdosi nacpal osmiletá dvojčata do Babyboxu.

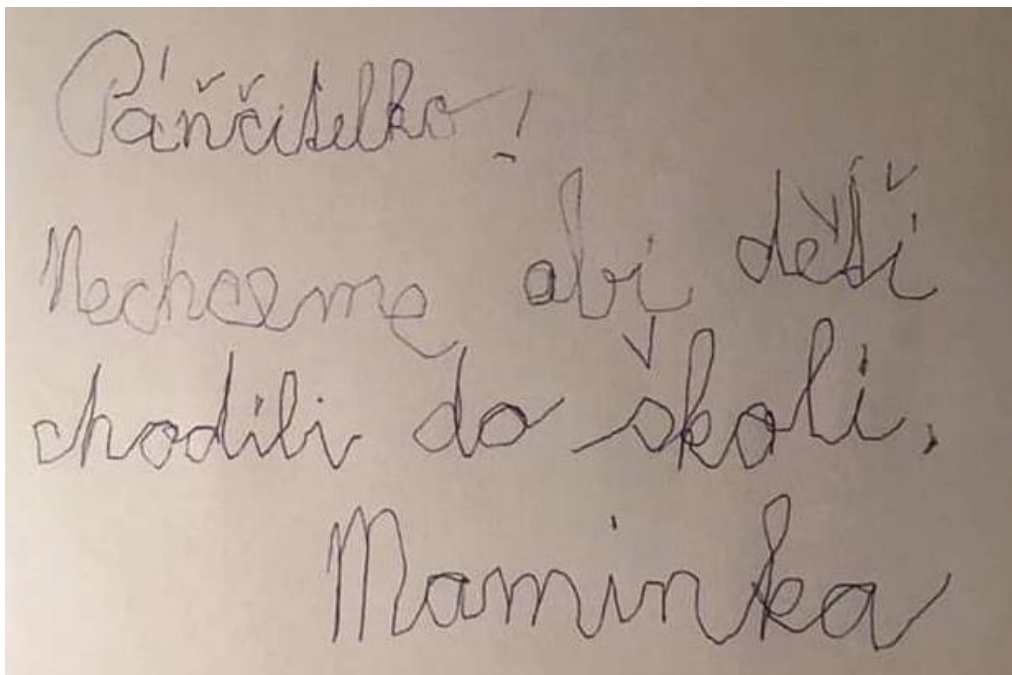
Bohužel si pamatují, kde bydlí.

Hlášky, které zmizely:

Jak bylo ve škole?

Všude dobře, doma nejlíp.

Máš zaracha!

Rozloučení

Roky, které jsme na téhle škole strávili, uběhly jako voda a teď už zbývá jen se rozloučit. Chceme poděkovat všem učitelům, kteří s námi měli tu trpělivost naučit nás něčemu novému, po celou dobu nás podporovali a byli ochotní pomoci.

Tahle škola nám dala hodně; vytvořili jsme si nové nezapomenutelné vzpomínky, měli jsme možnost poznat spoustu nových tváří a vytvořit si s nalezenými přáteli pevná pouta. Věřím, že nikdo z nás na dobu na tomhle místě nezapomene, a to i přesto, že je před námi střední škola, noví lidé, učitelé a spolužáci.

Chci za celou třídu poděkovat paní učitelce Janákové jako naší třídní. Paní učitelko, byla jste nám ohromnou oporou zejména v období před přijímačkami, na které jsme byli díky Vám a paní učitelce Novákové skvěle připraveni.

Pomohla jste nám úplně se vším, vyslechla jste nás a měla s námi trpělivost, hlavně ty první dva roky, kdy byla většina z nás zaujata proti zbytku třídy, a nebyli jsme schopni spolupracovat.

Děkujeme
Vaše 9. A.
Anna Košťálová

Milí čtenáři,

blíží se nám konec školního roku a pro nás devátáky také konec základní školy. Chtěli bychom se s Vámi tímto rozloučit.

Někteří z nás jsou tu od první třídy, jiní k nám přišli až později. V tomto složení jsme se poprvé potkali v září v 6. třídě. Začátky byly těžké a naše paní učitelka to s námi neměla vůbec lehké. I přes několik sporů jsme se naučili spolu vycházet a skamarádili se. Vytvořili jsme úžasný kolektiv, který při sobě držel po celé čtyři roky. Nejraději bychom v tomto složení zůstali napořád.

Nezapomeneme na velkou spoustu výletů a exkurzí, které jsme si vždy moc užili. Také naše hlášky a vtípky nám z paměti už nikdy nezmizí. Dokázali jsme si ze všeho udělat srandu a společně se zasmát.

Největší díky patří naší třídní paní učitelce Aleně Fialové. Celé čtyři roky stála po našem boku a bojovala za nás. Byla pro nás velkou oporou a kdykoliv jsme se na ni mohli obrátit. Zorganizovala pro nás super akce a výlety, za což jsme jí všichni moc vděční. Zároveň bychom chtěli poděkovat celému učitelskému sboru za to, že nás provázel po celou dobu školní docházky. Naučil nás mnoho užitečných věcí a připravil nás do další éry našeho života.

Děkujeme!
za 9. B Tereza Voců

Závěrem mi dovoluji vyjádřit poděkování odcházejícím devátákům. Byli to právě oni, kteří stáli u zrodu školního časopisu. Ohotně sdíleli mé náměty, navštěvovali páteční snídane redakční rady, zavedli pravidelné rubriky a dokázali se bezvadně propojit tak, aby vzniklo zajímavé čtení pro spolužáky.

Přeji vám, aby vás tvořivost a ochota dělat něco navíc neopouštěla.

Terezo Voců Karolína Vopršalová, Štěpáne Suchánku, Ondřeji Pelouchu, Dane Pospíchale, Marku Minyuku, Anno Košťálová, Tomáši Bartoši

Zdena Nováková a redaktoři

Děkujeme!

Všem učitelkám, učitelům, žákyním a žákům přejeme pohodové prožití letních prázdnin a v září na viděnou.

Hrom – časopis pro žáky a nežáky Základní školy ve Svobodných Dvorech, číslo 9/2020

Toto číslo vzniklo z příspěvků žákyní a žáků v průběhu distanční výuky.

Chyby likviduje paní učitelka Zdena Nováková.

Příspěvky, náměty, nápady a připomínky adresujte na: hrom.zssdvory@seznam.cz

Časopis slouží pro účely školy a ke vzdělávání žáků.